**MAMAIA-FILM**

*(Daniela Caraman Fotea, 28 septembrie 2006)*

Consiliul Județean Constanța a ieșit la rampă, după Mamaia 2006 – muzica ușoară și apoi folclorul, cu un nou festival: internațional, al producătorilor de film independenți, ediția I-a; în aplauzele Federației internaționale de profil, interesată de oferte proaspete. Au fost în programele competitive 17 lung și scurt metraje, o Gală a filmului pentru copii, 8 producții din Franța (un **Claude Lelouche**), Rusia, Statele Unite, Marea Britanie și un training de producție de film organizat sub patronaj britanic, destinat informării, comunicării cu tinerii producători. Excelentă strategie sub bagheta lui **Dinu Tănase**, producător, președinte de juriu și a lui **Cristian Zgabercea**, director general. Mare afluență de public, tineret vădit interesat, lume bună la Constanța!

M-am concentrat pe muzica de film. Port în „bagajul" meu o generoasă încărcătură sonoră de gen, datorată în principal celor pe care îi consider corifei: **Richard Oschanitzky** și **Adrian Enescu**. Peste 30 de filme ale lui **Sergiu Nicolaescu** poartă semnătura muzicală a lui Oschanitzky; dar, a scris sute! A fost un muzician cu sclipire de geniu. În Conservator uluia citind perfect, la prima vedere, partituri cu peste 20 de portative, dar... așezate... invers, adică cu susul în jos!! De substanțialitate pot lega doar superlative, ca și la **Adrian Enescu** – elitist creator al timpului modern; a semnat muzica la peste 150 de filme, de o asemenea forță încît adunată bloc, rezistă în corp constituit, de sine sine stătător, audiției, ca partitură complexă, cu mesaj emoțional.

Asta căutam și la noile producții cinematografice autohtone. N-am prea găsit; sunt nume noi, dar ceea ce se oferă peliculei este strict funcțional, de scurtă rulare, prezență formală, nu de eficiență. M-au „consolat" filmele Cum mi-am petrecut sfîrșitul lumii regia **Cătălin Mitulescu**, premiat, muzica **Alexander Bălănescu**, bizară, cu sugestii esențializate din folclor și Dragoste pierdută, producător **Ada Vertan**, după o nuvelă a lui **Mihai Ispirescu** – nume în cultura românească de bună vreme, avînd talentul de a invita prin scrierile sale la o necesară meditație asupra vieții și valorilor ei; concluzia find – „Trăiți clipa"! Este în fapt o telenuvelă, despre dragoste, prietenie, trădare și destin, cu un **Mircea Diaconu** delectant, cu femei frumoase, **Cepraga** și **Nane**, filmați splendid de **Liviu Marghidan**. Muzica – **Mihai Pokorschi**. O partitură sugestivă, comentînd cu rafinament și sensibilitate acțiunea în sunet adecvat; nu îl auzi în mod anume dar simți efectul; bine venită – introducerea șlagărului Nu-mi mai pasă, cu **Gabriel Cotabiță** vocal. Oferit exact cînd – psihologic era nevoie. **Mihai Pokorschi** și-a validat și pe acest domeniu, fantezia profesională. Merită văzut filmul. Mai ales că, am constatat-o și la acest festival, tematica despre revoluția din 1989 este abuziv abordată, și ca atare, cred eu, devalorizată, iar filmele – multe – care prezintă România în mizerie, ca pe o imensă... mahala, îmi sunt – poate nu numai mie, o palmă grea pe identitatea sufletească. Rămân așadar la Dragoste pierdută, emoțional, un timp cîștigat.